

398.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1936 r.

o monopolu loteryjnym.

Przedmiot monopolu.

Art. 1. (1) Prowadzenie wszelkiego rodzaju loteryj stanowi wyłączny przywilej (monopol) Państwa.
 (2) Za loteryję w rozumieniu ustawy niniejszej uważa się grę losową, prowadzoną według zgóry określonych warunków.

(3) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych decyduje w razie wątpliwości, czy pewna gra jest loteryją w rozumieniu ust. (2).

Art. 2. Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą premjowych papierów wartościowych.

Art. 3. (1) Władze skarbowe po porozumieniu się z władzami administracji ogólnej mogą zezwalać na urządzenie jednorazowych loteryj fantowych na cele dobroczynności lub użyteczności publicznej.

(2) Minister Skarbu określa w drodze rozporządzeń:

- 1) wysokość opłaty monopolowej od takich loteryj,
- 2) przedmioty, które nie mogą stanowić wygranych w loteryjach fantowych,
- 3) inne warunki, pod jakimi zezwolenia na urządzenie loteryj będą udzielane,
- 4) właściwość władz, powołanych do udzielania zezwoleń na urządzenie loteryj fantowych.

Art. 4. Wszelka działalność loteryj zagranicznych na obszarze Rzeczypospolitej, współudział w tej działalności oraz nabywanie, zbywanie i posiadanie losów loteryj zagranicznych są wzbronione.

Art. 5. Zabrania się:

- 1) sprzedaży losów loteryjnych na raty lub na dniówki,
- 2) sprzedaży samych możliwości wygrania na poszczególne losy loteryjne (szans),
- 3) premjowania losami loteryjnymi innych transakcyj.

Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Loteryjny“.

Art. 6. (1) Eksploatowanie na rzecz Skarbu Państwa monopolu, wymienionego w art. 1, należy do

państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Loteryjny“.

(2) Minister Skarbu jest naczelną władzą Polskiego Monopolu Loteryjnego.

(3) Bezpośredni zarząd przedsiębiorstwem sprawuje dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego, podporządkowany Ministrowi Skarbu.

(4) Statut organizacyjny Polskiego Monopolu Loteryjnego wydaje Minister Skarbu. Statut ten będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

(5) Statut Polskiego Monopolu Loteryjnego określi, jakie sprawy będą zastrzeżone do decyzji Ministra Skarbu.

Art. 7. (1) Polski Monopol Loteryjny posiada samoistną osobowość prawną z siedzibą w Warszawie i prowadzony jest na zasadach handlowych.

(2) Polski Monopol Loteryjny może na warunkach, określonych przez Ministra Skarbu, prowadzić swe zakłady na całym obszarze Państwa.

(3) Wpisaniu do rejestru handlowego podlegają: firma, siedziba i przedmiot przedsiębiorstwa oraz osoby uprawnione do reprezentowania przedsiębiorstwa.

(4) Polskiemu Monopolowi Loteryjnemu służy prawo używania pieczęci urzędowej.

Art. 8. (1) Polski Monopol Loteryjny przejmuje na własność cały majątek ruchomy Skarbu Państwa, pozostający dotychczas w użytkowaniu przedsiębiorstwa „Polska Państwowa Loteria Klasowa“, działającego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loteryj i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 180).

(2) Majątek nieruchomy, nabywany w przyszłości przez Polski Monopol Loteryjny, będzie stanowił własność Skarbu Państwa.

Art. 9. Polski Monopol Loteryjny jest wolny od wszelkich danin publicznych, z wyjątkiem opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, podatków komunalnych od gruntów i budynków, opłat komunalnych od przeniesienia własności nieruchomości, zaprotestowanych weksli, plakatów i anonsów, tudzież innych podatków komunalnych, ustanowionych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Art. 10. (1) Polski Monopol Loteryjny ma prawo ściągać swoje należności, wynikające z tytułu prowadzenia loteryj, w trybie egzekucji administracyjnej, przewidzianej dla władz skarbowych przy egzekucji podatków bezpośrednich.

(2) Polski Monopol Loteryjny ma prawo z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami pokrywać swoje należności, przypadające od osób, z którymi zawarł przewidziane w art. 17 ust. (1) umowy, z zabezpieczeń przez nie złożonych. Jeżeli zabezpieczenia te stanowią papiery wartościowe, realizacja takich zabezpieczeń nastąpi w drodze sprzedaży na giełdzie lub przez publiczny przetarg, według wyboru Polskiego Monopolu Loteryjnego bez poprzedniego zagrożenia.

Art. 11. Księgi Polskiego Monopolu Loteryjnego i wypisy z nich mają moc dowodową dokumentów publicznych.

Art. 12. Zastępstwo sądowe w sprawach, dotyczących praw i interesów majątkowych Polskiego Monopolu Loteryjnego, należy do zakresu działania Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Gospodarka Polskiego Monopolu Loteryjnego.

Art. 13. (1) Polski Monopol Loteryjny pokrywa swoje wydatki z własnych dochodów i funduszków.

(2) Polski Monopol Loteryjny prowadzi swą gospodarkę na podstawie rocznego planu finansowo-gospodarczego, który wchodzi do ogólnego budżetu państwowego.

(3) Z końcem każdego roku gospodarczego Polski Monopol Loteryjny zestawia bilans oraz rachunek zysków i strat, wyprowadzając czysty zysk przedsiębiorstwa po potrąceniu, oprócz wszystkich wydatków eksploatacyjnych — opłat monopolowych (art. 3 i 14) i ekwiwalentu wszystkich podatków i opłat skarbowych, od których jest zwolniony (art. 9).

(4) Bilans i rachunek zysków i strat zatwierdza Minister Skarbu.

(5) Minister Skarbu może przeznaczyć pewien odsetek czystego zysku na nagrody pieniężne, zapomogi i cele opieki dla pracowników Polskiego Monopolu Loteryjnego i współdziałających z nim organów skarbowych.

Prowadzenie loterij przez Polski Monopol Loteryjny.

Art. 14. (1) Minister Skarbu zatwierdza plany prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterij i sposób ich rozgrywania oraz określa wysokość opłaty monopolowej na rzecz Skarbu Państwa od tych loterij i sposób jej pobierania.

(2) Plany te, jak również umieszczone w nich przepisy, są obok przepisów ustawy niniejszej i rozporządzeń na jej podstawie wydanych wyłącznie miarodajne dla stosunku prawnego między grającymi, a Polskim Monopolem Loteryjnym, który nie ponosi żadnej odpowiedzialności za działanie lub zaniechanie osób trzecich, nieprzewidziane w tych przepisach lub z nimi sprzeczne.

(3) Wygrane na loterjach, prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny, nie podlegają żadnym potrąceniom poza przewidzianymi w planach i są wolne pozatem od wszelkich podatków i opłat państwowych i samorządowych.

Art. 15. (1) Wygrane wypłaca się okazielowi oryginalnego dowodu, stwierdzającego udział w grze loteryjnej, a wydanego przez Polski Monopol Loteryjny lub osobę przezeń upoważnioną. Dowody te w dalszych przepisach ustawy niniejszej będą nazywane „losami”.

(2) Wypłata wygranych nie może być dokonana na podstawie losów, których autentyczności lub numerów nie można stwierdzić.

(3) Minister Skarbu określa w drodze rozporządzeń terminy, po których upływie wygasa prawo żądania wypłaty wygranych. Terminy te nie mogą być dłuższe niż 6 miesięcy.

Art. 16. Wygrane na prowadzonych przez Polski Monopol Loteryjny loterjach do czasu ich podjęcia nie mogą być przedmiotem zabezpieczenia, zastawu, zajęcia i egzekucji.

Art. 17. (1) Sprzedaż losów dokonywa się bądź przez samo przedsiębiorstwo, bądź też za pośrednictwem sprzedawców, którym Polski Monopol Loteryjny powierzy w drodze umowy prowadzenie tej sprzedaży.

(2) Sprzedaż losów przez inne osoby wymaga zezwolenia Polskiego Monopolu Loteryjnego; zezwolenia te mogą być w każdym czasie cofnięte bez żadnego odszkodowania.

(3) Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy, normujące w zakresie sprzedaży losów prawa i obowiązki sprzedawców losów.

(4) Sprzedaż losów osobom, pragnącym grać na loterji, dokonywa się po cenach, określonych w planie loterji (art. 14). Sprzedaż po innych cenach jest wzbroniona i z samego prawa nieważna.

(5) Sprzedaż losów pod warunkami nieprzewidzianymi w planie loterji (art. 14) lub sprzeczniemi z tym planem jest zabroniona i z samego prawa nieważna.

Pracownicy Polskiego Monopolu Loteryjnego.

Art. 18. (1) Stosunek służbowy pracowników Polskiego Monopolu Loteryjnego może mieć charakter publiczno-prawny, bądź prywatno-prawny.

(2) Minister Skarbu wydaje w drodze rozporządzenia przepisy, normujące prawa i obowiązki tych pracowników Polskiego Monopolu Loteryjnego, których stosunek służbowy będzie miał charakter publiczno-prawny. Przepisy prawne z dziedziny ochrony pracy i ubezpieczeń społecznych z wyjątkiem przepisów, normujących ubezpieczenie na wypadek choroby i macierzyństwa, nie będą miały zastosowania do tych pracowników.

Art. 19. Pracownikom Polskiego Monopolu Loteryjnego mogą być przydzielane tytułem części uposażenia mieszkania służbowe. Warunki korzystania z mieszkań służbowych, tryb ich opróżniania oraz wysokość potrąceń od uposażenia za korzystanie z nich ustala Minister Skarbu.

Art. 20. (1) W sprawie zwalniania pracowników Polskiego Monopolu Loteryjnego od czynnej służby wojskowej w czasie mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego stosuje się odpowiednio przepisy, odnoszące się do funkcjonariuszów państwowych.

(2) Pracownicy Polskiego Monopolu Loteryjnego będą uważani za urzędników państwowych w rozumieniu prawa karnego.

Art. 21. (1) Przy wprowadzaniu w życie przepisów o stosunku służbowym pracowników Polskiego Monopolu Loteryjnego, wydanych w myśl art. 18 ust. (2), Minister Skarbu upoważniony będzie do rozwiązywania dotychczasowego stosunku służbowego z tymi funkcjonariuszami przedsiębiorstwa „Polska Państwowa Loterja Klasowa”, których stosunek służbowy opiera się na przepisach o państwowej służbie cywilnej.

(2) Funkcjonariusze ci, o ile nie zostaną powołani do służby w Polskim Monopolu Loteryjnym na zasadach wydanego przez Ministra Skarbu rozporządzenia lub też powołani do służby w innych działach administracji państwowej, będą zwolnieni ze służby, przyczem zwolnienie funkcjonariuszów, mianowanych na stałe, może nastąpić dopiero po przeniesieniu ich przez Ministra Skarbu w stan nieczynny i w drodze zastosowania do nich następnie odpowiednich przepisów o stosunku służbowym funkcjonariuszów państwowych.

Przepisy końcowe.

Art. 22. (1) Ochrona ustanowionego przepisami art. 1 przywileju (monopolu) Państwa należy do władz skarbowych.

(2) W zakresie ochrony tego przywileju z władzami skarbowymi winny współdziałać inne władze i organy państwowe (w szczególności Policja Państwowa, żandarmerja, Straż Graniczna i Korpus Ochrony Pogranicza) oraz władze i organy samorządowe.

Art. 23. Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia uprawniać Dyrektora Polskiego Monopolu Loteryjnego i podległych mu funkcjonariuszów przedsiębiorstwa do załatwiania w charakterze władz i organów skarbowych spraw, związanych z nadawaniem zezwoleń na urządzenie loteryj fantowych (art. 3 ust. (1)).

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 25. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym tracą moc wszelkie dotąd obowiązujące przepisy, dotyczące monopolu loteryjnego, a w szczególności ustawa z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loteryj i założenia Polskiej Państwowej Loterji Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 180).

(3) Loterje urządzone przez przedsiębiorstwo „Polska Państwowa Loterja Klasowa”, których plan został zatwierdzony przez Ministra Skarbu przed wejściem w życie ustawy niniejszej, będą rozegrane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
